

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Povrv-212/2026-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Dini Jellin, na temelju pisanog prijedloga više sudske savjetnice Ivane Reljanović, u pravnoj stvari tužitelja TENDERI d.o.o., OIB 00620826722, Ulica kneza Mislava 10/1, Zagreb, zastupan po punomoćnici Matei Mariji Jandras Crnalića, odvjetnici u Zagrebu, Samoborska 222, protiv tuženika QUALITAS d.o.o., OIB 4663855961, Dobojska ulica 32, Zagreb, radi isplate 255,00 EUR, nakon održane glavne rasprave zaključene 9. lipnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i tuženika, s danom objave 15. lipnja 2026 .

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi Ljerke Gec, Dankovečka 3, Zagreb, poslovni broj UPP/OS-Ovrv-1422/2025 (Općinski građanski sud u Zagrebu, poslovni broj Ovrv-99976/2025) od 15. listopada 2025 u dijelu u kojem je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju iznos od 255,00 EUR sa zateznom kamatom od 20. veljače 2025. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, te u dijelu u kojem je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 87,50 EUR sa zateznom kamatom od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 8 dana.

II. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 125,00 EUR, u roku od 15 dana .

III. Odbija se kao neosnovan tuženikov zahtjev za naknadom troška parničnog postupka u iznosu od 87,50. EUR.

Obrazloženje

1. Predmetni postupak vodi se povodom prigovora tuženika protiv rješenja o ovrsi Ljerke Gec, Dankovečka 3, Zagreb, poslovni broj UPP/OS-Ovrv-1422/2025 (Općinski građanski sud u Zagrebu, poslovni broj Ovrv-99976/2025) od 15. listopada 2025, nakon kojeg je predmetno rješenje o ovrsi stavljeno izvan snage u dijelu kojim je određena ovrha te su ukinute sve provedene radnje, a određeno je da će se postupak nastaviti kao povodom prigovora protiv platnog naloga, nakon čega se izvrši prijedlog tužitelja smatra tužbom, a prigovor tuženika odgovorom na tužbu.

2. Tuženik u prigovoru koji se sada smatra odgovorom na tužbu navodi da osporava tražbinu ovrhovoditelja u cijelosti, i osnovu i visinu, iz sljedećih razloga. Na računu broj 321/PJ1/251 od 11. veljače 2025., na iznos od 255,00 EUR, navedeno je da se odnosi na „Pretplatu na servis Tenderi.hr“ za razdoblje od 5. veljače 2025. do 5. veljače 2026. godine. U cijelosti osporava postojanje bilo kakve obveze prema tužitelju po navedenom računu. Tuženik ističe da usluge ovrhovoditelja za razdoblje navedeno na računu (5. veljače 2025. – 5. veljače 2026.) nikada nije naručio, ugovorio niti ih je koristio. Poslovni odnos između stranaka prestao je s danom 5. veljače 2025. godine te nije postojao nikakav pravni temelj za izdavanje računa za novo, buduće razdoblje. S obzirom na to da ne postoji valjana pravna osnova (ugovor ili bilo koji drugi oblik poslovnog dogovora) za ispostavljeni račun, tražbina ovrhovoditelja je u potpunosti neosnovana. Budući da glavna tražbina ne postoji, tuženik osporava i trošak ovršnog postupka u iznosu od 87,50 EUR, zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama, jer troškovi ne mogu teretiti tuženika u slučaju kada je glavna tražbina neosnovana.

3. Tužitelj u očitovanju na tuženikov prigovor protiv rješenja o ovrsi i daljnjem tijeku postupka u bitnome navodi da su navodi iz prigovora u cijelosti neosnovani. U ugovoru/narudžbenici je jasno navedeno da se ugovor sklapa na neodređeno vrijeme uz minimalno obračunsko razdoblje od godinu dana od početka sklapanja ugovora te da se isti može otkazati uz otkazni rok od 3 mjeseca prije isteka trajanja navedenog razdoblja. Ako se ugovor ne otkáže pravovremeno, isti se automatski produljuje za još godinu dana. Navedeno je nadalje da svaki otkaz mora biti u pisanom obliku. U konkretnom je slučaju otkaz ugovora morao biti podnesen od 5. studenoga 2024 kako bi se otkazala pretplata za 2025./2026. jer je ugovor sklopljen 5. veljače 2024. Otkaz ugovora nije podnesen što proizlazi i iz prigovora. Tuženiku su slane i opomene za dug. Predlaže usvojiti tužbeni zahtjev.

4. Tijekom dokaznog postupka pročitane su sljedeće isprave: račun broj 321/PJ1/251 (list 7. spisa), izvadak iz sudskog registra za tuženika (list 8. – 10. spisa), dopis Tender.hr g. Kelleru s pozivom na plaćanje (list 37. spisa), dopis Tender.hr g. Kelleru s pozivom na plaćanje (list 38. spisa), dopis Tender.hr g. Kelleru s pozivom na plaćanje (list 39. spisa) i narudžbenica 24159 (list 40. spisa).

5. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023 i 146/2025), zaključeno je da je tužbeni zahtjev osnovan u pogledu glavne stvari.

6. Tužitelj tužbenim zahtjevom traži isplatu iznosa o 255,00 EUR s pripadajućim zateznim kamatama koji predstavlja tražbinu za pretplatu na servis Tenderi.hr za razdoblje od 5. veljače 2025. do 5. veljače 2026. za koju je izdan račun utužen u ovom postupku.

7. Među strankama je sporna osnova i visina tužbenog zahtjeva.

8. Vezano za pravovremenost tužiteljevog podneska od 18. svibnja 2026., u svijetlu tuženikovog prigovora da isti nije dostavljen u skladu s odredbom čl. 461.a st. 7. ZPP-a, kojom je propisano da je u postupku u sporovima male vrijednosti u povodu prigovora protiv platnog naloga odnosno prigovora protiv rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave tuženik dužan najkasnije u roku od 15 dana od primitka tužiteljevog podneska iz stavka 6. tog članka iznijeti sve činjenice na kojima temelji svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđivanje iznesenih činjenica te predložiti održavanje usmene rasprave, sud ukazuje na sljedeće.

9. Prema odredbi iz čl. 461.a st. 1. ZPP-a, u postupku u sporovima male vrijednosti stranke su dužne najkasnije u tužbi, odnosno odgovoru na tužbu iznijeti sve činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i predložiti dokaze potrebne za utvrđenje iznesenih činjenica. Nadalje, prema odredbi iz čl. 461.a st. 9. ZPP-a stranke mogu na pripremnom ročištu iznositi nove činjenice i predlagati nove dokaze samo ako ih bez svoje krivnje nisu mogle iznijeti, odnosno predložiti u tužbi, odnosno odgovoru na tužbu ili u podnescima iz stavaka 6. i 7. čl. 461.a ZPP-a. Posljedica je propisana odredbom iz čl. 461.a st. 10. ZPP-a kojom je određeno da nove činjenice i nove dokaze koje su stranke iznijele, odnosno predložile na pripremnom ročištu protivno st. 6. tog čl. sud neće uzeti u obzir. Dakle, posljedica je propisana samo u slučaju stavljanja novih činjenica i novih dokaza na pripremnom ročištu.

10. U konkretnom slučaju tužitelj je dostavio podnesak u kojem iznosi činjenice i dokaze 18. svibnja 2026. Vezano za pripremno ročište, isto je inicijalno zakazano za 12. svibnja 2026., a zatim odgođeno i održano 9. lipnja 2026. Dakle, pripremno ročište je održano na dan 9. lipnja 2026. a tužitelj je svoje činjenične navode i dokazne prijedloge iznio prije održavanja pripremnog ročišta. S obzirom da odredba čl. 461.a st. 7. ZPP-a propisuje posljedicu samo u slučaju kada se (nove) činjenice i novi dokazi stave (tek) na pripremnom ročištu, to se u konkretnoj situaciji ne može primijeniti posljedica ne uzimanja u obzir novih činjenica i novih dokaza stavljenih u podnesku prije održavanja pripremnog ročišta.

11. Tuženik se očitovao na tužiteljev podnesak podneskom od 8. lipnja 2026. U vezi s tim podneskom, valja navesti da isti nije dostavljen u roku od 15 dana od kada je tuženik zaprimio tužiteljev podnesak (a koji rok je istekao 5. lipnja 2026.), već izvan tog roka (8. lipnja 2026.), ali je i taj podnesak dostavljen sudu prije održavanja pripremnog ročišta 9. lipnja 2026.

12. Tužitelj je na ročištu 9. lipnja 2026. ukazao da taj tuženikov podnesak od 8. lipnja 2026. nije dostavljen u skladu s pravilom iz čl. 299.a st. 3. ZPP-a, ali se pristao na njega očitovati.

13. Ključna okolnost na koju valja ukazati u vezi s tim tuženičkim podneskom od 8. lipnja 2026. jest da je navode iz njega tuženik u bitnome ponovio na ročištu 9. lipnja 2026., a ishod ovog postupka je zbog sadržaja dokaza u konkretnom slučaju

istovjetan bez obzira uzmu li se obzir ili ne navodi iz tog podneska i njemu priloženi dokazi u.

14. Sud je relevantne činjenice u ovom postupku razmatrao u svjetlu sljedećih pravnih odredbi. Odredbom čl. 590. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023 i 155/2023, dalje: ZOO) propisano je da se ugovorom o djelu izvođač obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

15. Nadalje, odredbom čl. 211. ZOO-a propisano je da trajni obvezni odnos s određenim rokom trajanja prestaje kad rok istekne, osim kad je ugovoreno ili zakonom određeno da se poslije isteka roka obvezni odnos produljuje za neodređeno vrijeme, ako ne bude pravodobno otkazan. Odredbom čl. 212. st. 1. ZOO-a je propisano da ako trajanje obveznog odnosa nije određeno, svaka ga strana može okončati otkazom. Naposljetku, odredbom čl. 2. ZOO-a propisano je da sudionici u prometu slobodno uređuju obvezne odnose, a ne mogu ih uređivati suprotno Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima i moralu društva.

16. Vezano za postojanje ugovornog odnosa iz kojeg bi proizlazila utužena tražbina, sud je uzeo u obzir sljedeće okolnosti. Iz narudžbenice broj 24159 od 5. veljače 2024. proizlazi da se ista odnosi na korisnika Qualitas d.o.o., Dobojska ulica 2, Zagreb, OIB: 46638550961. Korisnički broj je 98423, a adresa za primanje tendera je info@qualitas.hr. Naziv proizvoda je pretplata na servis Tenderi.hr, a ukupna cijena bez PDV-a je 204,00 EUR. U rubrici "datum početka pretplate" navedeno je da će aktiviranje pretplate biti izvršeno po zaprimanju narudžbenice. Kao trajanje pretplate je navedeno 12 mjeseci. U tablici u narudžbenici navedeno je i da se ugovorni odnos sklapa na neodređeno vrijeme, uz minimalno obračunsko razdoblje od godinu dana od početka sklapanja ugovora i može se otkazati uz otkazni rok od 3 mjeseca prije isteka trajanja navedenog razdoblja. Ukoliko se ugovor ne otkaže pravodobno, isti se automatski produljuje za još godinu dana. Svaki otkaz mora uslijediti pisanim putem. Odbijanje primitka isporuka ne smatra se otkazom. Nadalje, navedeno je i da naručitelj potpisom i žigom potvrđuje da prihvaća Opće poslovne uvjete tvrtke Tenderi d.o.o. objavljene na Internet stranici ww.tenderi.hr/opci-uvjeti-poslovanja. Narudžbenica sadrži datum 5. veljače 2024. i paraf na mjestu naznačenom kao "žig i potpis".

17. Tužitelj u bitnome navodi da je sklopio ugovor s tuženikom onakvog sadržaja na koji upućuje narudžbenica. Tuženik je takvu uslugu koristio (barem) punih godinu dana a ugovor je nesporno sklopljen jer na to ukazuje i tuženikov potpis na narudžbenici za koji je upravo tuženik potvrdio da je njegov potpis.

18. Tuženikov zastupnik po zakonu Damir Keller je na ročištu 9. lipnja 2026. u bitnome naveo sljedeće. Na poseban upit suda tuženiku spori li da je sklopio ugovor na listu 40. spisa, tuženik poriče da ga je sklopio u ovakvom obliku u kakvom je napisan jer se nije slagao s određenim navodima iz tog dokumenta koji se zove narudžbenica, te nikada nije primio opće poslovne uvjete koji se u njemu spominju, a niti je bio suglasan s automatskim produljenjem ugovora. Međutim, na poseban upit suda je li potpis na navedenom dokumentu njegov, po prednošenju lista 40. spisa, tuženik navodi da potpis jest njegov, da je formular s podacima o tuženiku i svojim potpisom kao tuženikove osobe ovlaštene za zastupanje dostavio na tužiteljev

zahtjev, ali ukazuje na to da isti nema žig društva i da kao takav nije obvezujući. Na samom obrascu navedeno je da mora postojati žig kao dokaz ovjere. Ukazuje da iz pisane komunikacije koju predaje u spis proizlazi to da se tužitelju obratio s tvrdnjom da smatra da ne pristaje na obnovu pretplate i da uslugu neće koristiti a prvi e-mail u tom smislu je od 10. veljače 2025. Prethodno je s tužiteljem, mjesec dana prije, razgovarao i o drugoj usluzi, s gđom. Sandrom Čerina, koju mu je tužitelj nudio i pri tome je izrazio odbijanje za koje je smatrao da time odbija i produljenje postojeće i sklapanja nove usluge. Međutim, tužitelj ga je obavijestio da je mogao odbiti samo novu ponudu, a da je postojeća ponuda o kojoj je riječ u ovom postupku već produljena. Okolnost da se ista situacija tužitelja ponovila s više različitih korisnika vidljiva je i iz Google recenzija. Tuženikov zastupnik po zakonu je naposljetku naveo da tužiteljeva tvrdnja da je on koristio uslugu od 5. veljače 2024. do 5. veljače 2025. nije sporna i uredno ju je platio, ali da je sporno je li ju koristio nakon toga, a on navodi da nije.

19. Temeljem naprijed navedenih činjenica sud je utvrdio da su tužitelj i tuženik sklopili ugovor za pružanje usluge tuženiku u vidu pretplate na servis Tenderi.hr. Tuženik je naposljetku i sam naveo da je ugovor za razdoblje od 5. veljače 2024. do 5. veljače 2025. sklopljen, da to nije sporno i da je uslugu za to razdoblje i platio.

20. Tužiteljevi i tuženikovi navodi razilaze se u tome jesu li se oni sporazumjeli oko navoda u narudžbenici, odnosno ugovorne odredbe prema kojoj se ugovorni odnos sklapa na neodređeno vrijeme, s prvim obračunskim razdobljem od godinu dana, i prema kojoj se isti produžuje automatski u slučaju da se ne otkaže tri mjeseca prije isteka trajanja prvog obračunskog razdoblja u pisanom obliku. Sporno je i to je li ugovor obvezuje tuženika ako je narudžbenicu potpisao (parafirao) njegov zastupnik po zakonu, a da pritom na istu nije stavio svoj žig.

21. Ovaj sud smatra da je ugovor između tužitelja i tuženik sklopljen sa sadržajem upravo onakvim kako je naveden u narudžbenici. Sud smatra da nije životno logično da bi tuženik potpisao narudžbenicu i poslao je tužitelju ako se nije slagao a njezinim sadržajem, odnosno pristao na ugovor takvog sadržaja. U tom smislu, valja ukazati i na to da tuženik nije dostavio u spis dokaz da je, u veljači 2024. kada je ugovor sklopljen, tužitelju poslao narudžbenicu navodeći pritom da ne pristaje na određenu ugovornu odredbu. Nadalje, i sam tuženik je potvrdio da se ugovor primjenjivao (barem) godinu dana od 5. veljače 2024. do 5. veljače 2025., a ni u tom razdoblju nije istaknuo, a niti dokazao, da je s tužiteljem pregovarao o navedenoj odredbi o automatskom produljenju ugovora ili da ju je osporavao. Stoga sud smatra da je između ugovornih strana ugovorena ugovorna odredba da se ugovor sklapa na godinu dana i automatski produžuje na sljedeću godinu ako se ne otkaže u pisanom obliku 3 mjeseca prije isteka.

22. Primjenjujući citirane odredbe čl. 2., 211. i 590. ZOO-a na utvrđeno činjenično stanje sud je utvrdio da su stranke koristeći svoju slobodu ugovaranja sklopile ugovor o djelu na način da su ugovorile da tužitelj tuženiku pruža uslugu pretplate na servis Tenderi.hr započevši od 5. veljače 2024., pri čemu je prvo obračunsko razdoblje od 5. veljače 2024. do 5. veljače 2025., nakon čega se taj ugovor automatski produžuje ako ga tuženik ne otkaže u pisanom obliku 3 mjeseca prije isteka tog prvog obračunskog razdoblja.

23. Da bi se utvrdilo je li tuženik dužan tužitelju isplatiti utuženi iznos kao naknadu za sljedeće obračunsko razdoblje nakon prvog, dakle od 5. veljače 2025. do 5. veljače 2026., valja utvrditi je li tuženik u pisanom obliku otkazao ugovor tužitelju najkasnije tri mjeseca prije isteka prvog obračunskog razdoblja (što bi u konkretnom slučaju bilo do 5. studenoga 2025.).

24. S tim u vezi, sud je uzeo u obzir sljedeće okolnosti. Tužitelj je naveo to da mu tuženik nije otkazao ugovor najkasnije tri mjeseca prije isteka prvog obračunskog razdoblja. Tuženik uz svoj prigovor nije dostavio dokaz o tome da je otkazao ugovor najkasnije tri mjeseca prije isteka prvog obračunskog razdoblja već je ugovorni odnos prestao 5. veljače 2025. Na ročištu 9. lipnja 2026. tuženik je naveo da je prvi e-mail kojim se tužitelju obratio da ne pristaje na obnovu ugovora istome poslao 10. veljače 2025. Naveo je da se s izjavom o tome da ne želi tužiteljevu uslugu (bilo postojeću bilo novu ponuđenu) obraćao tužitelju i ranije ali u usmenom obliku.

25. Iz ovakvog činjeničnog stanja proizlazi to da tuženik nije u pisanom obliku tužitelju otkazao ugovor tri mjeseca prije isteka prvog obračunskog razdoblja odnosno nije otkazao ugovor na način na koji je to predviđeno samim ugovorom.

26. Isti zaključak proizlazi i kada se uzmu u obzir tuženikove tvrdnje iznesene u podnesku od 8. lipnja 2026. i dokazi priloženi tom podnesku. U tom podnesku tuženik je naveo da nije naručio ni koristio tužiteljeve usluge za razdoblje od 5. veljače 2025. do 5. veljače 2026. U prilog toj tvrdnji dostavio je e-mail korespondenciju. Iz tuženikovog e-maila od 10. veljače 2025. proizlazi da je tuženik obavijestio tužitelja da pretplatu ne obnavlja i da uslugu neće koristiti. Nadalje, iz e-maila od 11. veljače 2025. proizlazi da tuženik osporava novo razdoblje pretplate i račun, a i da nije prihvatio nastavak pretplate i da račun smatra neosnovanim. Naposljetku, iz e-maila od 17. veljače 2025., proizlazi da tuženik nanovo osporava produljenje pretplate, nepostojanje ugovora za novo razdoblje i ističe neosnovanost računa. Dakle, tuženik jest u pisanom obliku izjavio tužitelju da ne želi koristiti njegovu uslugu pretplate ali ne tri mjeseca prije isteka prvog obračunskog razdoblja 5. veljače 2025., već tek u veljači 2025.

27. Uzimajući u obzir sve navedeno, sud je utvrdio da su tužitelj i tuženik sklopili ugovor o uslugama kojeg tuženik nije otkazao u pisanom obliku tri mjeseca prije isteka prvog obračunskog razdoblja, kako je bilo ugovoreno, te stoga duguje tužitelju iznos pretplate za utuženo obračunsko razdoblje od 5. veljače 2025. do 5. veljače 2026.

28. Visini pretplate za svako, pa i utuženo obračunsko razdoblje je 255,00 EUR (204 EUR s PDV-om od 25%), a što je razvidno iz narudžbenice na listu 40. spisa, a sam iznos pretplate na godišnjoj razini tuženik nije ni osporio.

29. Stoga je sud, temeljem odredbe čl. 2., 211., 212. st. 2. i 590. ZOO-a, te primjenom odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a održao na snazi platni nalog iz rješenja o ovrsi i naložio tuženiku isplatu utuženog iznosa u točki I. izreke.

30. Odredbom čl. 29. st. 1. ZOO-a propisano je to da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate. Nadalje, odredbom čl. 12.a st. 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine, broj: 108/2012., 144/2012., 81/2013., 112/2013., 121/2013., 78/2015., 71/2015. i 114/2022, dalje: ZFPPN) propisano je da ako dužnik zakasni s

ispunjenjem novčane obveze duguje vjerovniku bez ikakve daljnje opomene pored glavnice, i kamate za kašnjenje s plaćanjem, pod uvjetom da je vjerovnik ispunio svoje ugovorne i zakonske obveze. Nadalje, odredbom čl. 173. ZOO-a propisano je to da ako rok za ispunjenje obveze nije određen ni ugovorom niti zakonom, a cilj posla, narav obveze i ostale okolnosti ne zahtijevaju stanoviti rok za ispunjenje, vjerovnik može zahtijevati odmah ispunjenje obveze, a dužnik sa svoje strane može zahtijevati od vjerovnika da odmah primi ispunjenje

31. Iz dokumentacije u spisu ne proizlazi da su tužitelj i tuženik ugovorili točno određeni datum dospijeca plaćanja pretplate za svako obračunsko razdoblje. Stoga u skladu u odredbom čl. 173. ZOO-a tužitelj od tuženika može zahtijevati ispunjenje obveze od trenutka od kada mu je u drugom obračunskom razdoblju omogućio pristup servisu Tenderi.hr, dakle od 5. veljače 2025. Tužitelj je u utuženom računu kao dan njegova dospijeca naznačio 19. veljače 2025. Tužitelj je zateznu kamatu zatražio od 20. veljače 2025., dakle nakon dospijeca obveze, pa je sud usvojio tužiteljev zahtjev za dosudom takve zatezne kamate.

32. Zatezne kamate na glavicu obračunavaju se po stopi određenoj odredbom čl. 29. st. 2. ZOO-a u dijelu koji se odnosi na potraživanja proizašla iz trgovačkih ugovora

33. Vezano za ovršni trošak, sud je uvidom u rješenje o ovrsi utvrdio da je na ime tog troška tužitelj zatražio trošak sastava prijedloga za ovrhu u iznosu od 50,00 EUR uvećano za PDV, dakle ukupno 62,50 EUR te trošak predujma naknade javnog bilježnika u iznosu od 12,50 EUR (10,00 EUR uvećano za PDV) i ostatak nagrade u iznosu od 12,50 EUR (10,00 EUR uvećano za PDV).

34. Sud je trošak našao osnovanim u dijelu koji se odnosi na trošak sastava prijedloga za ovrhu te je tužitelju dosudio iznos od 62,50 EUR u skladu s odredbom Tbr. 11. u vezi s Tbr. 7. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika „Narodne novine“ br. 138/23 i u okviru iznosa naznačenog u rješenju o ovrsi. Na taj iznos tužitelju je priznat i PDV u visini od 25%, što ukupno iznosi 248,75 EUR. Budući da spisu prileži ovršni prijedlog, sud je utvrdio da je takav prijedlog uistinu sastavljen i njegov trošak stvarno nastao.

35. Sud je nadalje našao osnovanim i tužiteljev zahtjev za naknadom troška predujma naknade javnog bilježnika u iznosu od ukupno 12,50 EUR i ostatka naknade javnog bilježnika u iznosu od 12,50 EUR jer iz spisa predmeta proizlazi da su ti troškovi stvarno plaćeni javnom bilježniku a naplaćeni su u skladu s važećim odredbama Pravilnika o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku (odredba čl. 5. tog pravilnika, „Narodne novine“ br. 9/21.)

36. Na naprijed navedeni iznos ovršnog troška sud je u skladu s tužiteljevim zahtjevom i vremenski odgovarajućim odredbama čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima dosudio i zateznu kamatu od donošenja rješenja o ovrsi do isplate. Stopa kamate je utvrđena uzimajući u obzir u odredbe članka 29. ZOO-a, pri čemu je sud uzeo u obzir da kod ovršnog troška nije riječ o „ugovornom odnosu“ iz te zakonske odredbe već „ostalim odnosima“.

37. Stoga je sud rješenje o ovrsi održao na snazi u dijelu u kojem se tuženiku nalaže platiti tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 87,50 EUR s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama i odlučio kao u točki I. izreke.

38. Odluka o troškovima parničnog postupka iz t. II. i III. izreke temelji se na odredbama čl. 154., 155. i čl. 164. ZPP-a.

39. Sud je tužiteljev zahtjev za naknadom troška parničnog postupka našao osnovanim u sljedećem dijelu: trošak sastava podneska od 18. svibnja 2026. u iznosu od 50,00 EUR (temeljem odredbe TBR. 8.1. u vezi s odredbom TBR. 7. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, Narodne novine, broj: 138/23., dalje: Tarifa) i pristup na ročište 9. lipnja 2026. u iznosu od 50,00 EUR (temeljem odredbe TBR. 9.1. u vezi s odredbom TBR. 7. Tarife), oboje uvećano za PDV temeljem odredbe TBR 46. Tarife i dosudio mu ukupno 125,00 EUR.

40. Odluka o tuženikovom zahtjevu za naknadu troška postupka iz točke III. izreke donesena je primjenom odredbe čl. 154. st. 4. ZPP-a. Budući da je tuženik izgubio parnicu njegov zahtjev za naknadom troška postupka je valjalo u cijelosti odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu 15. lipnja 2026.

Sutkinja:
Dina Jellin

prijedlog odluke izradila:
viša sudska savjetnica
Ivana Reljanović

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 (petnaest) dana od dana ročišta za objavu presude (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od 15 (petnaest) dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem sustava eKomunikacije ovog suda. Presuda u postupku u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog pogrešne primjene materijalnog prava i zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2., osim zbog povrede iz članka 354. stavka 2. točke 3. ZPP-a (čl. 467. st. 1. ZPP-a).

DNA:

1. tužitelju po punomoćniku
2. tuženiku

Broj zapisa: **9-30889-6833a**

Kontrolni broj: **0e9a8-30e43-c51be**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=DINA JELLIN, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.